

ШЛЯХИ УДОСКОНАЛЕННЯ СИСТЕМИ ЦИВІЛЬНО-ВІЙСЬКОВОГО СПІВРОБІТНИЦТВА В УКРАЇНІ

Валерія Тарасівна ДЗЮБА,

*курсант групи 424 військового факультету
фінансів і права Військового інституту Київського
національного університету імені Тараса Шевченка*

На мою думку, варто почати з визначення цивільно-військового співробітництва (далі – ЦВС). Це структура, що здійснює свою діяльність щодо взаємодії з органами виконавчої влади, органами місцевого самоврядування, громадськими організаціями та громадянами у районах дислокації військових частин та підрозділів Збройних Сил України.

Метою цивільно-військового співробітництва є формування позитивної громадської думки про діяльність Збройних Сил України і забезпечення сприятливих умов для виконання покладених на них завдань та функцій і досягнення мети військової операції.

Основними завданнями ЦВС є:

здійснення аналізу суспільно-політичної обстановки у районах дислокації (виконання завдань) підрозділів Збройних Сил України, проведення навчань (в тому числі й міжнародних навчань), розташування підрозділів збройних сил інших держав, зосередження і застосування військ та узагальнення цієї інформації;

оцінка цивільного середовища, міжконфесійних та міжетнічних відносин з метою визначення дестабілізуючих факторів та забезпечення сприятливих для виконання покладених на підрозділи Збройних Сил України, прогнозування впливу на виконання ними завдань;

здійснення впливу на цивільне населення з метою ліквідації дестабілізуючих факторів та забезпечення сприятливих умов для виконання покладених на підрозділи Збройних Сил України завдань шляхом планування, організації та здійснення заходів цивільно-військового співробітництва.

На даний момент Україна є єдиною державою, де ЦВС виконує завдання на своїй території.

Щодо розвитку ЦВС в Україні, на мою думку, важливо:

- налагодити постійну співпрацю України з ООН щодо залучення наших фахівців з ЦВС до участі в відповідній профільній діяльності в операціях з підтримання миру та безпеки;

- при підготовці особового складу структур ЦВС використовувати не тільки стандарти НАТО, але й відповідні стандарти ООН;

- вивчити можливість формування органів місцевої влади в районах виконання бойових завдань Збройними Силами України (зокрема в районі проведення Операції об'єднаних сил) з офіцерів цивільно-військового співробітництва (аж до стабілізації ситуації);

- завершити створення окремого спеціалізованого навчального центру для практичної підготовки особового складу підрозділів ЦВС;

- розширити коло військових навчань, на яких розглядається практичне відпрацювання завдань цивільно-військового співробітництва;

- організувати на базі нашого інституту підготовку військовослужбовців інших країн з вивченням нашого унікального досвіду організації ЦВС при відбитті збройної агресії Російської Федерації та при подальшому стримуванні противника. Це дасть змогу обмінюватись практичними досвідом щодо вирішення окремих завдань ЦВС в збройних силах різних країн світу.

Підсумовуючи, хочу сказати, що, на мій погляд, цивільно-військове співробітництво, в сучасних умовах, має бути не відокремленим від основних завдань військ напрямом діяльності, а невід'ємною частиною виконання всіх бойових завдань.